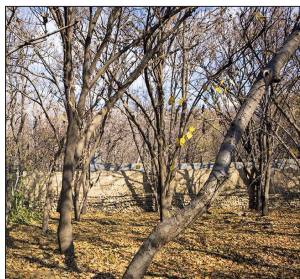

باغ‌های قدیمی کن

معرفی
باغ‌های کن به ۲ صورت پراکنده و متمرکز در محدوده محله قدیمی کن از چند صد سال قبل سبز شده‌اند.

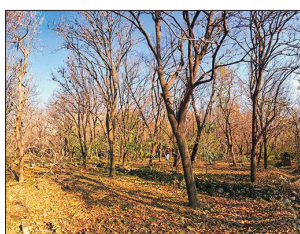
نشانی
بزرگراه شهید آیت‌الله‌ایبانشان، کن، حاشیه رودخانه کن

جاذبه‌های طبیعی کن

باغ‌های کن به هم پیوسته کن با مساحت ۸۰ هکتار در بخش‌های حاشیه رودخانه کن و باغ‌های پراکنده در بخش‌هایی از وسک و لورکان در ۱۵ هکتار دیده می‌شوند. این باغ‌ها انباشته از درختان توت، شاتوت، خرما، گردو، زردآلو، گیلاس، آلو، انجیر، انار، به، گلابی و انگور هستند که اغلب بازار پروتقی دارند. در گذشته کن را به درختان پربار توت می‌شناختند و امروزه علاوه بر آن توت‌های خوشمزه، جاذبه‌های گردشگری طبیعی و بومگردی کن طرفداران بسیار دارد. آنقدر که تورهای گردشگری در مناسبت‌های خاص و آخر هر هفته به مقصد باغ‌های سرسبز کن بار سفر می‌بندند. ۴۶۰ باغ و زمین در این محدوده ثبت شده که از میان آنها ۳۴۶ باغ فعال و ۱۱۴ باغ غیرفعال هستند.

پاتوق پادشاهان قاجاری

از معروف‌ترین و بزرگ‌ترین باغ‌های کن می‌توان به باغ درویشک، یک باغ شاه و حاج باشی اشاره کرد. ورود به برخی از باغ‌ها نیز با توجه به اجازه مالک یا نگهبان و کاربری باغ، برای گردشگران امکان‌پذیر است. یکی از باغ‌های قدیمی کن، باغ حاج‌باشی است که به دلیل وسعت و تنوع محصولات، قدیمی‌های کن آن را بسیار می‌شناسند. باغ دیگری که درباره آن داستان‌های تاریخی نقل می‌شود، باغی در محدوده دوازدهم و در همسایگی آسیاب شاه است که در روایت‌های قدیمی، به عنوان تفرجگاه بیلاقی ناصرالدین شاه قاجار معرفی می‌شود. این باغ در پاییز و فصل انارچینی حال و هوای ویژه‌ای داشت که مورد توجه شاه قاجار و درباریان قرار می‌گرفت. باغ حاج‌باشی یکی دیگر از باغ‌های تاریخی کن است که از گزند آسیب در امان مانده است. این باغ ۱۷۰ سال پیش میزبان ناصرالدین شاه بود و حاج‌باشی کنی، صاحب آن، با ترفندی توانست مانع تصرف آن توسط شاه قاجاری شود.

برای تماشای باغ‌ها و شرکت در جشنواره پاییزی راهی غرب تهران شوید

فراغت زیر سایه درختان خرما

چند سالی است با برپایی جشنواره خرما در کن، پاییزهای این محله کهن پرشورتر از قبل شده و گردشگران زیادی در اواسط پاییز برای تماشای چیدن خرما، راهی کن می‌شوند. این پاییز یک آخر هفته را به گشت‌گذار میان باغ‌های خرما، راهی کن اختصاص دهید و خاطره‌ای ماندگار بسازید.

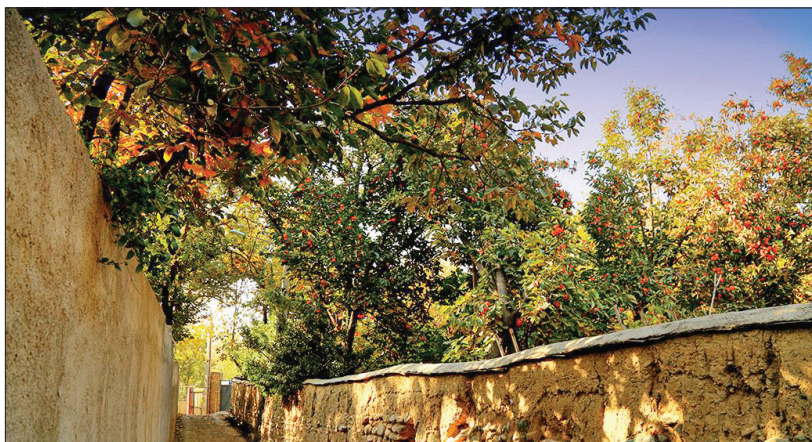
عجیب نیست اگر پاییز را، فصل طلایی کن بدانیم. برگ درختان که زرد و نارنجی می‌شوند، توت و شاتوت کن هم جایشان را به انار و خرما می‌دهند. از سر هر دیواری در هر کوچه‌باغی از کن، شاخه پربار درخت خرما به کوچه سرک می‌کشد و عطر گس این میوه پاییزی در هوا می‌پیچد.

کن

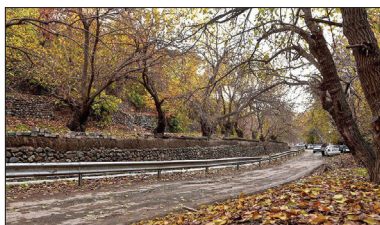
معرفی
کن جزو قدیمی‌ترین محله‌های پایتخت است که در مرز شمال غربی تهران قرار دارد. این محدوده تا حد زیادی بافت بومی و روستایی خود را حفظ کرده و به تفرجگاهی برای پایتخت‌نشینان تبدیل شده است.

نشانی
بزرگراه شهید همت غرب، بلوار الغدیر

چطور برویم: در بزرگراه شهید همت غرب به مسیر خود ادامه دهید. وارد بزرگراه شهید آیت‌الله‌ایبانشان شوید و به سمت بلوار کوهسار بروید.

با تورهای گردشگری همراه شوید

اگر در ایستگاه متروی شهران پیاده شوید، به خیابان الغدیر دسترسی خواهید داشت. از ایستگاه متروی شهدای کن هم که در انتهای بزرگراه آیت‌الله‌ایبانشان واقع شده، می‌توانید از کوهسار وارد کن شوید. مسیرها اغلب خاکی‌اند، اما برای پیاده‌روی مناسب هستند؛ به شرط آنکه کفش مناسب و لباس گرم همراه‌تان باشد. خبر خوب اینکه بسیاری از تورهای گردشگری در شهر به خصوص در این فصل، برنامه‌های کن‌گردی برگزار می‌کنند. می‌توانید با این تورها همراه شوید و ضمن گشت‌گذار میان باغ‌های خرما، از توضیحات راهنماهای محلی برای آشنا شدن با تاریخچه این محدوده استفاده کنید.

جشنواره‌ای به رنگ خرما

۶ سال است که با برگزاری جشنواره خرما، پاییزهای کن پرشورتر از قبل شده است. این جشنواره بخش‌های متنوعی دارد و پای گردشگران زیادی را برای نخستین بار به کن باز می‌کند. برپایی غرفه‌هایی برای عرضه محصولات تولید شده از خرما مانند سرکه خرما، شیر خرما، برکه خرما، چیپس خرما، کیک خرما و... یکی از بخش‌های این جشنواره است. برنامه‌های فرهنگی هنری متنوعی هم در این جشنواره برگزار می‌شود. گوش به‌زنگ باشید تا برگزار کنندگان دوره جدید، زمان دقیق جشنواره خرما را اعلام کنند.

گذر از کوچه‌ترنا و باغ‌پشته

اصلی‌ترین مسیر، ورود از خیابان الغدیر است. با ورود به محله ابتدا با بافت مسکونی مشابه بقیه محله‌های شهر مواجه می‌شوید. نگران نباشید چون بعد از عبور از این بخش، با بافت سنتی و قدیمی کن مواجه خواهید شد. ۲۰۰ متر جلوتر در خیابان الغدیر، به دکه ثابتی می‌رسید که یکی از باغداران قدیمی در همان ورودی بافت روستایی برپا کرده و در آن می‌توانید طعم محصولات محلی را بچشید. با پرس و جو خودتان را به کوچه‌هایی مانند ترنا و باغ‌پشته برسانید. از آنجا که امکانات رفاهی در این مسیر وجود ندارد، باید برای استراحت، خودتان را به آرامگاه امامزاده شعیب (ع) برسانید.

لذت چیدن خرما

ایستگاه یخچال، همان خیابان معروفی است که وقتی به آن برسید، کم‌کم وارد مسیرهای کوچه‌باغی کن می‌شوید. از محلی‌ها راهنمایی بخواهید تا شما را به طرف گذر زرنو هدایت کنند. بعد دیگر تا چشم کار می‌کند، باغ‌هایی وسیع با درختان مرتفع خرما و شاخه‌های پرباری که بر کوچه‌ها سایه انداخته‌اند. مهمان‌نوازی اهالی کن باعث می‌شود خاطره این گشت‌گذار در دهننتان باقی بماند. می‌توانید خودتان با راهنمایی محلی‌ها با شیوه درست چیدن خرما آشنا شوید و لذت میوه چیدن از درخت را تجربه کنید.

باغ‌های خرما؛ میراث اهالی کن

۱۸۰ هکتار باغ خرما در کن وجود دارد و سالانه حدود ۳۵۰۰ تن خرما از این باغ‌ها برداشت می‌شود. همین عدد کافی است تا متوجه شویم چرا کن در فصل خرما پربار و به تفرجگاهی برای شهروندان تبدیل می‌شود. شهرت خرما، کن آنقدر زیاد است که حتی اگر راه‌تان به کوچه‌باغ‌های نیفتاده باشد، در بساط میوه‌فروشان یا بازارهای میوه و تره‌بار می‌بینید که چطور خرما، کن را تبلیغ می‌کنند. چند سالی است که جوانان محله آستین بالا زده‌اند تا باغ‌های خرما به سرنوشت توستان‌های معروف کن مبتلا نشوند و با رونق دادن به بازار خرما یا جذب گردشگران، این میراث را در کن حفظ کرده‌اند.

دیوارهای کاهگلی و شیروانی‌های فلزی

از کنار خانه‌های خشت و گلی با شیروانی‌های فلزی و چوبی که عبور کنید، خودتان را در کوچه‌باغ‌های پردرختی پیدا می‌کنید که درختان کهن چند صد ساله در آنها، خبر از قدمت طولانی این محدوده می‌دهند. از اوایل آبان تا اواخر آذر که فصل برداشت خرماست، این کوچه‌باغ‌ها حال و هوای متفاوتی پیدا می‌کنند. باغداران در حال چیدن محصول هستند و شاخه‌های بیرون‌رفته از سر دیوار باغ‌ها را به گردشگران می‌سپارند تا دست خالی از کن‌گردی برنگردند. این یک رسم قدیمی بین باغداران کن است.

نشانی: محله بهاران، بلوار کوهسار

معرفی: در بخش کن ۲ پل تاریخی مهم وجود داشته که از آنها پل آجری حاج محمدعلی کنی با مرمت دوباره جان گرفته و در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده است. این پل در گذشته معبری برای گذر از رودخانه پرآب کن بوده است. بنای پل که قدمت آن به بیش از ۱۰۰ سال می‌رسد، توسط مردی به نام حاج محمدعلی بنا شده تا روستاییانی که برای فروش محصولات به شهر می‌رفتند، بتوانند مسیر رودخانه را به راحتی پشت سر بگذارند. به گفته تهران‌شناسان و اهالی میراث فرهنگی، این تنها پل قدیمی تهران است که سازه آجری دارد.

پل تاریخی